

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 10. Quæ materia resurgentibus, & an costa sit reddenda Adamo?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

ros) debeant resurgere cum omni ornatu; consequens est, eos etiam cum capillis & unguibus resurrecturos. Adde quòd capilli & ungues, licet ex abundantia cibi generentur, non solum ornatum habeant, in hac vita, sed etiam sua non careant utilitate; atque idcirco ad secundariam pertineant corporis perfectionem; sicut folia arborum, quibus fructus cooperiuntur, pertinent ad secundariam arborum perfectionem, & venustatem. Et quoniam temperamentum magis ad naturam hominis pertinet, quàm eadem mensura quantitatis, quæ saltem in infantibus non manebit, ex temperamento autem oritur color capillorum, conficitur tunc, capillos beatorum eodem colore fore conspicuos, quo hinc 34. anno aut fuerunt, aut futuri fuissent, si vita esset eò usque porrecta.

§. X.

Qua materia resurgentibus, & an costa sit reddenda Adamo?

Quoniam autem infantes, pueros, & Pygmæos in statura perfecta, uti & Gigantes ea magnitudine, qua ferè Christus fuit, diximus resurrecturos; necesse est & Gigantibus aliquid de materia demi, & infantibus

fantibus ac Pumilis aliquid addi, quod identitati ac veritati eiusdem hominis non officit; sicut neque in ijs, qui ab alijs hominibus deuorati sunt; quorū proinde materia à pluribus animabus fuit informata, & iam ad hunc, iam ad illum hominem pertinebat. Nihil inquam, officit, quia, præter alias responsiones à S. Thoma assignatas; sufficit, tantum materiæ tunc diuina virtute aliunde suppleri, quantum opus est ad perfectionem quantitatis. *Nec per hoc aliquid præiudicatur identitati in numero, sicut nec præiudicatur, per hoc, quòd partes secundum materiã fluunt, & resfluunt,* ait S. Doctor. In Anthropophagis autem carnes comestæ non sunt de veritate humanæ naturæ in comedente, sed in eo, cuius carnes comeduntur. Quare surgent in primo, non in secundo. Huic autem illarum aliquid restituetur carni, quæ aliquando defluerunt. Quandoquidem igitur ea, quæ defuerunt mortalibus in hac vita, reddentur immortalibus in altera vita, quid fiet cum Adamo primo omnium hominum parente, an etiam illi reddetur costa eius, ex qua Eua formata est? Nam

S. Thomæ
in supl.
q. 80. ad 3°

Gen. 2, 23.

Rr 4

porera

porem in Adam: cumq; obdormisset, tulit unā de costis eius, & replevit carnem pro ea. Et edificavit Dominus Deus costam, quam tulerat de Adam, in mulierem, Dixitq; Adam: Hoc nunc os ex osibus meis, & caro de carne mea: Hac vocabitur Virago, quoniam de viro sum-

modi
quod
et b. 28 p.

Ita respō-
det S.
Thom.
loc. cit.
ad 2.

ta est. Si reddetur igitur ei costa, quæ ab illo ablata est, ubi manebit Eua? si non reddetur, an Adam in æternum mancus & monstrum erit? an aliquid illi deerit, quod fuit de veritate naturæ humanæ in ipso? Aio, costam illam non in Adamo, sed in Eua resurrecturā, quæ de illa formata est; neque tamen Adamum fore mancum, aut imperfectum; cum costa illa, in Adamo, non fuerit de perfectione individui, sed ad multiplicationem speciei sit ordinata. Quare costa illa non resuscitabitur in Adamo, sed in Eua; quemadmodum & semen non in generante, sed in genito resurget. Ex quo perspicitur, Adamum neque, antè quàm costa illa ab eo auferretur, neque post illam ablatam, monstrum fuisse; quia neque antè aliquid in illo redundavit, neque postea aliquid defecit: cum costa non ad individui perfectionem, sed ad multiplicationem speciei illi sit data, sicut

sicut & dari solet semen, cuius neque præsentia, neque absentia ex homine facit monstrum; pertinet enim, non ad indiuidui, sed ad speciei conseruandæ naturam.

§. XI.

Medicina monstrorum.

Desinat ergo sollicitudo vel ægrorum, vel quocunq; modo monstrorum. Sicut franguntur vasa, vt in melius reformentur; ita Deus iustorum corpora subinde, in terris, curuat, vt erigat in cælo. Quòd si enim tam benignus est, vt etiam in hac vita naturæ defectus compenset, quid non sperandum est, cum in altera vita amicis suis facturum? Boni *in carne sua videbunt*

Iob. 19.

Deum saluatorẽ suum, sed in carne integra

26.

atque perfecta; quidquid sit de malis, pro-

pter quos Apostolus ait: *omnes quidem re-*

1. Cor. 15.

surgemus, sed non omnes immutabimur. Qui,

31.

si deformes maneant, meruerunt eam de-

formitatem. Sancti autem sine metu esse

debent; quia eorum corpora certò in glo-

riam mutabuntur. Vidit iam dudum hanc

quorundam sollicitudinem Tertullianus,

apud quem ista leguntur. *Hinc iam illa*

Tertull.

vulgaris incredulitatis argutia est: si, inqui-

libr. de

unt, ipsa eademq; substantia reuocatur cum

Resur-

sua

rect. c. 57.

R r 5

sua